چکیده

امروزه به علت کمبود فضای بازی مطلوب، بخش قابل توجهی از اوقات فراغت کودکان با تماشای تلویزیون و بازی های کامپیوتری سپری می‌شود که نتیجه ی آن کاهش تحرک فیزیکی و عدم تعامل آنها با طبیعت و اجتماع و محیط های شهری است. این در حالی است که تعامل محیطی در دوران خردسالی و دبستان لازمه رشد و شکوفایی توانائی های فیزیکی و شناختی است و بر شکل گیری شخصیت وجودی کودکان و رشد جسمانی و روانی آنها تاثیر بسزایی دارد.ریشه های ادراک محیطی در کودکی انسان نهفته است و کودک از راه تجربه ی مستقیم محیط پیرامون، به درک و فهم امور می‌پردازد لذا تماس مستقیم با محیط های بیرونی سالم یکی از مهمترین ابعاد رشد کودک محسوب می‌شود. در حالی که آموزش رسمی در فضاهایی بسته تنها بخشی از حواس کودک را فعال می‌کند. .هدف از تحقیق حاضر، دستیابی به اصول طراحی پارک ویژه کودکان برای کودکان ۳ تا ٦ ساله ایرانی با تأکید بر بهره‌گیری از قابلیتهای محیطی مؤثر بر ذهن و رفتار کودکان، و رویکرد ارتقاء خلاقیت آنان مبنی بر روانشناسی رشد است . در این تحقیق، از تلفیق نظریات مرتبط با موضوع تحقیق استفاده شده و براساس مدل رشد، اصول طراحی فضاهای بازی و آموزشی استنتاج گردیده است . نتایج تحقیق براساس تهیه اصولی معمارانه برای طراحی فضاهای بازی کودکان ۳ تا ٦ ساله در جهت پرورش مناسب کودک و ارتقاء انگیزش و خلاقیت آنان است .بدین منظور تناسب فضا و اجزای آن، ارتباط فضاهای باز و بسته و بکارگیری عناصر محرک طبیعی مانند نور، آب و گیاهان به‌کار بسته شده‌اند.

واژه‌های کلیدی: طراحی برای کودک ، پارک کودک، روانشناسی رشد، فضای بازی